

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Ing. J. M.**, zast. Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Čs. Legií 1719/5, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2015, čj. MSK 46585/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 7. 2015, čj. 19 A 35/2015-26, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o:

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **3 dnů** od doručení tohoto usnesení České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 3. 3. 2015, čj. MMFM 28191/2015, ve znění opravného usnesení ze dne 7. 4. 2015, čj. MMFM 44306/2015, byl žalobce (dále jen „stěžovatel“) uznán vinným z přestupku dle § 152c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť překročil při jízdě vozidlem nejvyšší povolenou rychlost minimálně o 51 km/hod.; uložena mu byla pokuta 5000 Kč a sankce zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Odvolání stěžovatele zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 5. 2015, čj. MSK 46585/2015. Následnou žalobu zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 29. 7. 2015, čj. 19 A 35/2015-26, proti němuž podal stěžovatel kasační stížnost.

[2] Součástí kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že sankce zákazu řízení motorových vozidel pro něj znamená značnou újmu, neboť je živnostník v oblasti finančního poradenství a při své práci se přesouvá vozidlem za klienty; jedná se o jediný jeho zdroj příjmů.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož ustanovení přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou v projednávané věci naplněny.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Charakter odkladného účinku pak spočívá v jeho mimořádnosti, neboť přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[7] V projednávaném případě stěžovatel nedostal své povinnosti v dostatečném rozsahu tvrdit a doložit případnou újmu.

[8] Stěžovatel toliko obecně tvrdil, že je finančním poradcem a dojíždí motorovým vozidlem za klienty. Přijme-li zdejší soud tvrzení stěžovatele, že je finančním poradcem a k výkonu své práce používá motorové vozidlo, neimplikuje to ještě nutně závěr o imanentní potřebě motorového vozidla pro výkon této činnosti. Jakkoli lze připustit, že jeho práce je spojena s větší mobilitou, než je tomu u jiných zaměstnání, nelze ještě bez dalšího uzavřít, že dočasný zákaz řízení motorového vozidla její výkon zcela znemožňuje. Z tvrzení stěžovatele není ani zřejmá frekvence navštěvování klientů a závažnost (výše) případné újmy; zajisté jeho práce není vykonávána jen osobně v terénu. Z tvrzení stěžovatele ani nevyplývá, že by jiný způsob dopravy ke klientům byl u něj jakkoli znemožněn. Stěžovatel ke svému tvrzení o možné újmě ničeho ani nedoložil.

pokračování

[9] Nad rámec rozhodovacího důvodu zdejší soud poukazuje alespoň ve zkratce také na to, že s ohledem na mimořádný charakter odkladného účinku přistupuje k jeho přiznání v případech zákazů řízení motorových vozidel výjimečně, např. v případech osob s profesí nezbytně vyžadující řízení motorového vozidla nebo osob s vážnou zdravotní indispozicí (srov. např. usnesení ze dne 10. 4. 2013, čj. 6 As 29/2013-80, nebo ze dne 26. 6. 2013, čj. 6 As 110/2013-44).

[10] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[11] Současně Nejvyšší správní soud výrokem II. uložil stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč (srov. k tomu též usnesení zdejšího soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (zde stěžovateli) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*], tj. právní mocí tohoto usnesení. Stěžovatel je povinen poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku zaplatit do tří dnů od doručení tohoto usnesení (viz § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Soudní poplatek lze zaplatit: a) vylepením kolků na tomto tiskopisu, nebo b) bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1100419315**. V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej Nejvyššímu správnímu soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 24. září 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji rozhodnutí a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek 1000 Kč.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: